

Vlaams
Parlement

stuk **641** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 12 oktober 2010 (2010-2011)

Ontwerp van decreet

betreffende de private arbeidsbemiddeling

Amendementen

AMENDEMENT Nr. 1**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens****Artikel 2****De volgende zinsnede toevoegen:**

“, en in de omzetting van artikel 4 van de richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid.”.

VERANTWOORDING

Overeenkomstig artikel 1, §2, 3°, van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, is deze wet van toepassing zowel op uitzendarbeid in de private sector als op uitzendarbeid in de publieke sector. Overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid zijn beperkingen en een verbod op de inzet van uitzendarbeid enkel mogelijk om redenen die verband houden met de bescherming van de uitzendkrachten, de eisen ten aanzien van de gezondheid en de veiligheid op het werk, of de noodzaak de goede werking van de arbeidsmarkt te garanderen. Beperkingen of een verbod op het toelaten van uitzendarbeid binnen de overheid is bijgevolg niet in overeenstemming met de richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid.

Dit amendement wil bijgevolg de decretale basis voorzien om uitzendarbeid in de Vlaamse overheid en de lokale en ondergeschikte besturen toe te laten. Het wil bovendien een reeds gevestigde praktijk ook van een decretale basis voorzien. De reden waarom uitzendarbeid in de Vlaamse openbare besturen wettelijk gezien nog steeds niet of zeer beperkt mogelijk is, heeft te maken met het federale niveau, waar een modernisering van de uitzendwetgeving botst op een ‘njet’ van sommige Franstalige regeringspartijen. De visie op uitzendarbeid verschilt namelijk fundamenteel in het noorden en het zuiden van het land. Het mag Vlaanderen evenwel niet verhinderen om uitzendarbeid in de openbare besturen in te voeren, in het kader van het activeringsbeleid en het klantvriendelijker organiseren van de overheid naar de burgers toe.

De uitzendwetgeving is inderdaad geregeld in de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers. Dit betekent echter niet dat Vlaanderen in deze volledig onbevoegd zou zijn. We wijzen in dit kader op artikel 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI) met betrekking tot de impliciete bevoegdheden. Impliciete bevoegdheden worden gedefinieerd als volgt: “De decreten kunnen rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de Raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid.” Dit betekent dat de normerende overheden bevoegdheden kunnen uitoefenen waarvoor ze strikt genomen niet bevoegd zijn, maar die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de aangelegenheden waarvoor ze bevoegd zijn.

■

AMENDEMENT Nr. 2**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens****Artikel 3**

In 1°, b), na het woord “werkgevers” de woorden “uit de private en publieke sector” invoegen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 1.

■

AMENDEMENT Nr. 3

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 3

Aan 1°, c), de woorden “van de private of publieke sector” toevoegen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 1.

AMENDEMENT Nr. 4

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 4

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. Onderhavig decreet is van toepassing op private arbeidsbemiddeling in de private en de publieke sector.”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 1.

AMENDEMENT Nr. 5

voorgesteld door de heer Filip Watteeuw

Artikel 4/1 (nieuw)

In hoofdstuk 2, vóór artikel 5 een artikel 4/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1. Voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling is het vereist om zich te laten registreren.

Voor een bureau voor de eerste maal in het Vlaamse Gewest diensten van private arbeidsbemiddeling verricht zoals bepaald in artikel 1, registreert het bureau zich via een, door de Vlaamse Regering ter beschikking gestelde, onlinetoepassing.

De Vlaamse Regering bepaalt, na het advies van de SERV, de nadere regels betreffende deze registratie.

De Vlaamse Regering waakt erover niet meer gegevens op te vragen dan nodig om, in toepassing van het verdrag nr. 181 van de Internationale Arbeidsorganisatie, misbruiken tegen te gaan. De Vlaamse Regering vraagt hierbij geen gegevens op waarover ze al beschikt of kan beschikken.”.

ALGEMENE VERANTWOORDING

Elk bureau dat aan private arbeidsbemiddeling doet, moet in de huidige stand van de reglementering over een erkenning beschikken. Naast uitzendkantoren, moeten bijgevolg ook selectie- en outplacementkantoren, headhunters over een voorafgaande erkenning door de Vlaamse Regering beschikken.

In het licht van de Europese Dienstenrichtlijn, botst een dergelijke erkenning op een aantal bezwaren op het gebied van de toegang van de markt voor dienstverleners uit andere EU-lidstaten.

De Vlaamse Regering kent nu al bijna automatisch een ‘erkenningsnummer’ toe aan private arbeidsbemiddelingsbureaus, andere dan uitzendbureaus. Hiermee wordt de huidige erkenningsregeling voor deze bureaus al toegepast als een registratieregeling, waarbij ook bureaus uit andere EU-lidstaten enerzijds vlot een nummer krijgen toegekend, maar de Vlaamse Regering, de Inspectie Werk en de Adviescommissie Private Arbeidsbemiddeling toch een overzicht behouden van de spelers op de markt. Hierdoor kan snel worden opgetreden wanneer misbruik wordt vastgesteld, wat op zich al een ontradend effect heeft naar deze bureaus.

Dit sluit aan bij verdrag nr. 181 betreffende de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling van de Internationale Arbeidsorganisatie, dat uitgaat van een dergelijk systeem van registratie. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) sloot zich hier in het advies van 19 mei 2010 bij aan, en sprak zich uit voor een systeem van registratie.

Het ontwerp van decreet komt hier in zijn huidige vorm niet aan tegemoet en laat de huidige erkenningsregeling zonder meer vallen. Er wordt in het ontwerp van decreet ook niet voorzien in een registratieregeling. De Europese Dienstenrichtlijn zou immers ook een dergelijke registratieregeling niet meer toestaan. Maar uit een arrest van het Hof van Justitie van 15 juli 2010 (Berlaymont) blijkt dat een registratieregeling beoordeeld moet worden op eventuele belemmeringen om opdrachten te kunnen uitvoeren en op eventuele buitensporige administratieve overlast die ze meebrengt. Een eenvoudige registratieregeling sluit bijgevolg aan bij de bekommernissen van het Hof van Justitie, en komt tegemoet aan verdrag nr. 181 van de Internationale Arbeidsorganisatie en het advies van de SERV.

VERANTWOORDING BIJ HET AMENDEMENT

Deze registratie sluit aan bij de verplichting opgelegd in artikel 3 en 8 van het verdrag nr. 181 van de Internationale Arbeidsorganisatie.

AMENDEMENT Nr. 6

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 5

2° schrappen.

VERANTWOORDING

Artikel 5, 2°, bepaalt dat het bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht een verzekering tegen financieel onvermogen dient af te sluiten. Op de niet-naleving van deze verplichting worden sanctiebepalingen voorzien in het artikel 23, 2° (strafrechtelijke sanctie), en de wijzigingsbepaling van artikel 31, waarbij artikel 13, §1, 2°, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht (administratieve geldboete) wordt gewijzigd.

Een dergelijke bepaling staat evenwel ter discussie. In een bemiddelingsrelatie zijn er naast het bureau immers twee belangrijke actoren, namelijk de klant (de opdrachtgever) en de werkzoekende/werknemer. In een moderne markteconomie is de invoering van een verzekering tegen ‘financieel onvermogen’ in het voordeel van de klant zeer uitzonderlijk, omdat iedere contractpartij zijn eigen risico draagt. Anderzijds is het risico voor de werkzoekende/werknemer in een uitzendrelatie reeds gedekt via de waarborgregeling van het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten.

Een dergelijke verplichting is – wanneer ze enkel in het Vlaamse Gewest zou worden toegepast – bovendien van aard om de concurrentiepositie aanzienlijk te verzwakken van de bureaus die in het Vlaamse Gewest zijn gevestigd, ten opzichte van de bureaus die in een ander Belgisch gewest of in andere lidstaat zijn gevestigd.

Om die reden dienen de artikelen 5, 2°, 23, 2° en 31, §1, 2° (waarbij artikel 13, §1, 2°, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht wordt gewijzigd), dan ook geschrapt te worden.

■

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 5

2° schrappen.

VERANTWOORDING

Het invoeren van een opgelegde verzekering ter bescherming van de klanten is een stap te ver. Ook de SERV is die mening toegedaan in zijn advies.

Voor de uitzendbureaus is er reeds de waarborgregeling in het kader van het Sociaal Fonds, en voor de overige arbeidsbemiddelingsbureaus is het niet duidelijk waartoe deze verplichte verzekering zou moeten bijdragen.

De eis is daarenboven disproportioneel in Europees opzicht. Theoretisch volstaat het dat een bureau één bemiddeling in het Vlaamse Gewest zou doen om verplicht te worden een verzekering af te sluiten.

Tevens moet erop gewezen worden dat dergelijke verzekering enkel heeft bestaan bij verzekeringsmakelaars, maar daar is ze inmiddels opnieuw afgeschaft. Welke claim kan in de sector van de arbeidsbemiddeling de invoering van dergelijke verzekering rechtvaardigen? Ook economisch is het een kostenverhoging voor de sector, die momenteel moeilijke tijden beleeft.

De maatregel heeft een lineair karakter terwijl er verschillende types van arbeidsbemiddelaars zijn. Bij selectie- of outplacementbureaus kan een kandidaat evenwel nooit financieel nadeel ondervinden bij een eventueel financieel onvermogen van het betreffende bureau. Bij uitzendkrachten daarentegen zou dit wel mogelijk zijn, maar voor hen bestaat zoals hierboven vermeld reeds het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten.

■

AMENDEMENT Nr. 8

voorgesteld door de heren Ivan Sabbe en Lode Vereeck

Artikel 5

2° schrappen.

VERANTWOORDING

De verplichting tot het afsluiten van een verzekering tegen financieel onvermogen is strijdig met artikel 16 van de richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (cf. Dienstenrichtlijn).

Volgens het SERV-advies van 19 mei 2010, over het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling en over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, zal Europa een dergelijke verplichting zeker als disproportioneel beschouwen vermits men – zelfs al doet men maar één bemiddeling in Vlaanderen – er op grond van dit artikel zou toe gehouden zijn om een dergelijke verzekering af te sluiten.

Dergelijke dekking had eventueel wel van nut kunnen zijn ter bescherming van de uitzendkrachten, doch het risico dat uitzendkrachten/werknemers lopen bij het financieel onvermogen van een uitzendbureau wordt reeds jaren afgedekt door het waarborgsysteem van het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten.

Daarenboven zal een dergelijke verplichting tot het afsluiten van een verzekering tegen financieel onvermogen ook aanleiding geven tot een fundamenteel ongelijke behandeling tussen Vlaamse en andere bureaus. Dat verschil in behandeling naargelang de plaats van vestiging is dan weer strijdig met zowel Belgische als Europese wetgeving.

Het invoeren van een opgelegde verzekering ter bescherming van de klanten, in een B2B-relatie, is dus een stap te ver. In een moderne markteconomie dragen professionele actoren hun eigen handelsrisico. Daarenboven is er in de sector van de arbeidsbemiddeling geen enkele claim die de invoering van een dergelijke verzekering kan rechtvaardigen.

De overheidsinmenging in een B2B-relatie moet zich beperken tot een bescherming van de werknemers en werkzoekenden. Aangezien in het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling onder het mom van de bescherming van werknemers en werkzoekenden extra administratieve formaliteiten worden opgelegd, wordt artikel 5, 2°, dan ook geschrapt uit het betreffende ontwerp van decreet.

AMENDEMENT Nr. 9

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 5

3° vervangen door wat volgt:

“3° het bureau verkeert niet in staat van faillissement of in staat van kennelijk onvermogen, noch maakt het bureau het voorwerp uit van een procedure tot faillietverklaring of een gelijkaardige wetgeving in de lidstaat van vestiging;”.

VERANTWOORDING

Artikel 5, 3°, bepaalt onder andere dat het bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht niet in een procedure in het kader van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen mag verkeren. Op de niet-naleving van deze verplichting worden sanctiebepalingen voorzien in het artikel 24, 2°, (strafrechtelijke sanctie) en de wijzigingsbepaling van artikel 31, waarbij artikel 13, §2, 2°, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht (administratieve geldboete) wordt gewijzigd.

Een dergelijke bepaling staat evenwel ter discussie. Een onderneming die verkeert in een procedure in het kader van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de onderneming verricht immers nog altijd handelsactiviteiten, zijn activiteiten zijn niet gestaakt. De bedoeling van deze procedure is immers een faillissement te vermijden en aldus de continuïteit van de onderneming te handhaven.

Het zou contradictoir zijn met deze wetgeving om deze ondernemingen de uitoefening van activiteiten van private arbeidsbemiddeling te ontzeggen en deze te sanctioneren.

In de bepaling van de artikelen 24, 2°, en 31, §2, 2° (waarbij artikel 13, §2, 2°, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht wordt gewijzigd), wordt tevens een sanctionering voorzien bij het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling op het moment dat het bureau in staat van faillissement of in staat van kennelijk onvermogen verkeert.

Uit artikel 47 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 blijkt nochtans dat de Rechtbank van Koophandel in het belang van de schuldeisers machtiging kan verlenen om de handelsverrichtingen van de gefailleerde voorlopig, geheel of gedeeltelijk, voort te laten zetten door de curatoren of, onder hun toezicht, door de gefailleerde of door een derde.

Een sanctionering in dergelijke gevallen voorzien is derhalve niet logisch.

Om deze redenen dienen de artikelen 5, 3°, 24, 2°, en 31, §2, 2° (waarbij artikel 13, §2, 2°, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht wordt gewijzigd), gewijzigd te worden.

AMENDEMENT Nr. 10

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 5

Aan 4°, c), de volgende zinsnede toevoegen:

“tenzij deze personen het bewijs kunnen leveren dat deze overtreding niet intentioneel gebeurd is.”.

VERANTWOORDING

Enkel overtredingen die werkelijk met een frauduleuze of oneigenlijke intentie zijn gebeurd, mogen in rekening worden gebracht bij het tegenhouden van iemand om aan private arbeidsbemiddeling te doen. Er moet dus een zekere appreciatiemogelijkheid voorzien worden. Het kan immers niet de bedoeling zijn om mensen tegen te houden die bijvoorbeeld in het verleden een Dimona-aangifte hebben vergeten te verrichten. Dergelijke administratieve fouten worden meestal niet met een frauduleuze ingesteldheid gemaakt, maar kunnen ook te maken hebben met onwetendheid.

AMENDEMENT Nr. 11

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 5

16° schrappen.

VERANTWOORDING

Het onderschrijven van een gedragscode is een voorbeeld van overdreven betutteling en administratief onnodige lasten. Ook de SERV heeft in zijn advies aangegeven dat deze onderschrijving van een gedragscode overbodig is. Hij pleit er daarentegen voor dat na een screening van de bestaande gedragscodes, de kernprincipes van de na te leven regelgeving ter informatie zouden worden opgenomen op de website van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

We verwijzen tevens naar artikel 16 van de Dienstenrichtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 waarin wordt bepaald dat eisen aan het verrichten van een dienstenactiviteit kunnen worden gesteld als deze gerechtvaardigd zijn om redenen in verband met de openbare orde, openbare veiligheid, de volksgezondheid of de bescherming van het milieu. Bovendien stelt artikel 16, derde lid, onder meer dat “de eisen geen direct of indirect onderscheid naar nationaliteit of, voor rechtspersonen, naar de lidstaat waar zij gevestigd zijn, maken.”. Tevens moet een verschil in behandeling verantwoord kunnen worden in het licht van het Belgisch grondwettelijk gelijkheids- of non-discriminatiebeginsel. Deze gedragscode voor Belgische bureaus bevat een ongelijke behandeling ten aanzien van buitenlandse bureaus. Daarom stellen we de schrapping van 16° voor.

AMENDEMENT Nr. 12**voorgesteld door de heren Ivan Sabbe en Lode Vereeck**

Artikel 5

16° schrappen.**VERANTWOORDING**

Het verplichten van een arbeidsbemiddelingsbureau om de gedragscode die door de Vlaamse Regering wordt bepaald te onderschrijven en na te leven, is strijdig met artikel 16, derde lid, van de richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (cf. Dienstenrichtlijn).

Daarenboven zal een dergelijke verplichting tot het onderschrijven en naleven van de gedragscode die door de Vlaamse Regering wordt bepaald, ook aanleiding geven tot een fundamenteel ongelijke behandeling tussen Vlaamse en andere bureaus. Dat verschil in behandeling naargelang de plaats van vestiging is dan weer strijdig met zowel Belgische als Europese wetgeving.

De overheidsinsinmenging in een B2B-relatie moet zich beperken tot een bescherming van de werknemers en werkzoekenden. Aangezien in het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling onder het mom van de bescherming van werknemers en werkzoekenden extra administratieve formaliteiten worden opgelegd, wordt artikel 5, 16°, dan ook geschrapt uit het betreffende ontwerp van decreet.

AMENDEMENT Nr. 13**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens**

Artikel 5

18° schrappen.**VERANTWOORDING**

Deze bepaling legt nodeloos administratieve verplichtingen en vereisten op aan de arbeidsbemiddelingsbureaus die gevestigd zijn in het Vlaamse Gewest.

AMENDEMENT Nr. 14**voorgesteld door de heren Ivan Sabbe en Lode Vereeck**

Artikel 5

18° schrappen.**VERANTWOORDING**

Het verplichten van een arbeidsbemiddelingsbureau om te voldoen aan de criteria inzake kwaliteit en deskundigheid die door de Vlaamse Regering worden bepaald in functie van de aard van de verrichte diensten, is strijdig met artikel 16, derde lid, van de richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (cf. Dienstenrichtlijn).

Daarenboven zal een dergelijke verplichting om te voldoen aan de criteria inzake kwaliteit en deskundigheid die door de Vlaamse Regering worden bepaald in functie van de aard van de verrichte diensten, ook aanleiding geven tot een fundamenteel ongelijke behandeling tussen Vlaamse en andere bureaus. Dat verschil in behandeling naargelang de plaats van vestiging is dan weer strijdig met zowel Belgische als Europese wetgeving.

De overheidsinmenging in een B2B-relatie moet zich beperken tot een bescherming van de werknemers en werkzoekenden. Aangezien in het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling onder het mom van de bescherming van werknemers en werkzoekenden extra administratieve formaliteiten worden opgelegd, wordt artikel 5, 18°, dan ook geschrapt uit het betreffende ontwerp van decreet.

AMENDEMENT Nr. 15

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 5

26° schrappen.

VERANTWOORDING

Conform het SERV-advies wordt voorgesteld om 26° te schrappen.

In de praktijk zal de gestipuleerde verplichting enkel gelden voor de Vlaamse media. Dit is niet conform de Europese Dienstenrichtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006.

AMENDEMENT Nr. 16

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 7

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

De SERV stelt in zijn advies dat het weinig zin heeft om een overlegplatform, zoals bepaald in artikel 8 van dit ontwerp van decreet, op te richten. Er wordt op gewezen dat de situatie in de arbeidsbemiddelingssector momenteel totaal anders is dan op het ogenblik toen het decreet van 13 april 1999 tot stand is gekomen. Dat decreet bevat immers een gelijkaardige bepaling. Intussen werken de publieke en private arbeidsbemiddelingsbureaus al jaren samen, onder anderen via publiek-private samenwerking (pps).

In het kader van het rationaliseren van de bestaande overlegstructuren, kan bijgevolg overgegaan worden tot het schrappen van dit overlegplatform.

AMENDEMENT Nr. 17

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 9

In §2, 5° vervangen door wat volgt:

“5° het uitzendbureau maakt bij externe communicatie, ongeacht onder welke vorm, melding van zijn erkenningsnummer. De Vlaamse Regering kan bepalen wat onder externe communicatie moet worden begrepen;”.

VERANTWOORDING

Op grond van artikel 9, §2, 5°, dient een uitzendbureau in zijn externe communicatie, ongeacht de vorm ervan, melding te maken van zijn erkenningsnummer.

Externe communicatie wordt niet verder gedefinieerd in de tekst van de bepaling. De tekst laat derhalve veel ruimte tot discussie. In de toelichting wordt daaromtrent vermeld dat deze bepaling zeer ruim is en geldt voor alle officiële documenten en communicatie van het uitzendbureau. Er wordt in dat kader een aantal voorbeelden opgesomd.

Voor het geval dit nodig mocht zijn wordt aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid gegeven om te bepalen wat onder externe communicatie moet worden begrepen.

AMENDEMENT Nr. 18

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 9

In §2, 5° schrappen.

VERANTWOORDING

Het lijkt weinig zinvol om het erkenningsnummer werkelijk op alle mails, visitekaartjes, raamadvertenties enzovoort, te laten vermelden. Dit leidt tot overbodige administratieve verplichtingen. Bijgevolg wordt voorgesteld om dit punt te schrappen.

AMENDEMENT Nr. 19

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 9

In §2, 5° vervangen door wat volgt:

“5° wanneer het werkelijk noodzakelijk is, maakt het uitzendbureau in zijn officiële, externe communicatie melding van zijn erkenningsnummer. De Vlaamse Regering preciseert op welke dragers de vermelding van het erkenningsnummer werkelijk noodzakelijk is;”.

VERANTWOORDING

Het lijkt weinig zinvol om het erkenningsnummer op alle mails, visitekaartjes, raamadvertenties enzovoort, te laten vermelden. Dit leidt tot overvloedige administratieve verplichtingen. Bijgevolg wordt voorgesteld om deze vermelding te beperken tot de communicatie waar dit werkelijk van belang is. Het is aan de Vlaamse Regering om via een uitvoeringsbesluit te bepalen wanneer dat het geval is.

AMENDEMENT Nr. 20

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 20

Paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

“§4. De adviescommissie wordt door de afdeling Inspectie van het Departement Werk en Sociale Economie op de hoogte gebracht van alle vastgestelde overtredingen.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement komt tegemoet aan het advies van de Raad van State dat waarschuwt dat moet worden vermeden dat de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie van het Departement Werk en Sociale Economie een eigen seponeringsbeleid zou voeren. Op grond van de bepaling in het ontwerp van decreet is dat wel degelijk mogelijk.

AMENDEMENT Nr. 21

voorgesteld door de heer Filip Watteeuw

Artikel 22/1 (nieuw)

Een artikel 22/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 22/1. De registratie van een bureau dat de bepalingen van dit decreet overtreedt, kan voor activiteiten andere dan uitzendactiviteiten, na een aanmaning door de bevoegde Inspectiedienst en nadat het bureau in staat werd gesteld zijn verweermiddelen over te maken, door de Vlaamse Regering geschrapt worden.

De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de SERV, de duur en de voorwaarden waaronder dit bureau tijdelijk geen activiteiten inzake private arbeidsbemiddeling mag uitoefenen.”.

ALGEMENE VERANTWOORDING

Zie algemene verantwoording bij amendement nr. 5.

VERANTWOORDING BIJ HET AMENDEMENT

De registratieregeling moet toelaten om post factum, bureaus die de markt verstoren door de bepalingen van dit decreet te negeren, tijdelijk van de markt te weren.

Aangezien uitzendbureaus onder de erkenningsregeling vallen, is dit artikel niet op hen van toepassing.

AMENDEMENT Nr. 22

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 23

2° schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 6.

AMENDEMENT Nr. 23

voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens

Artikel 23

2° schrappen.

VERANTWOORDING

Dit is een logisch gevolg van het amendement nr. 7 waarin de schrapping van artikel 5, 2°, wordt voorgesteld. Indien de verplichte verzekering tegen financieel onvermogen komt te vervallen, gebeurt hetzelfde met de voorziene sancties.

AMENDEMENT Nr. 24

voorgesteld door de heren Ivan Sabbe en Lode Vereeck

Artikel 23

2° schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 8.

AMENDEMENT Nr. 25**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens**

Artikel 23

7° schrappen.

VERANTWOORDING

Dit is een logisch gevolg van het amendement waarin de schrapping van artikel 5, 16°, wordt voorgesteld. Indien het onderschrijven van de voorziene gedragscode wordt geschrapt, gebeurt hetzelfde met de voorziene sancties bij overtreding van deze gedragscode.

AMENDEMENT Nr. 26**voorgesteld door de heren Ivan Sabbe en Lode Vereeck**

Artikel 23

7° schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 12.

AMENDEMENT Nr. 27**voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan**

Artikel 24

2° vervangen door wat volgt:

“2° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die, buiten de in artikel 47 van de Faillissementwet van 8 augustus 1997 of een gelijkaardige wetgeving in de lidstaat van vestiging toegelaten gevallen, diensten van private arbeidsbemiddeling verrichten op het moment dat het bureau in staat van faillissement of in staat van kennelijk onvermogen verkeert, of dat het bureau het voorwerp uitmaakt van een procedure tot faillietverklaring;”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 9.

AMENDEMENT Nr. 28**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens**

Artikel 24

2° schrappen.

VERANTWOORDING

Het is niet logisch dat de personen bedoeld in 2° gesanctioneerd moeten worden als ze failliet gaan of wanneer ze een gerechtelijk akkoord aanvragen tijdens de lopende erkenning. Het is wel logisch dat deze personen geen nieuwe erkenning kunnen aanvragen in die omstandigheden. Daarom wordt de schrapping van 2° voorgesteld.

■

AMENDEMENT Nr. 29**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens**

Artikel 24

In 8°, c), op de tweede regel, na het woord “herhaaldelijk” het woord “*intentioneel*” invoegen.

VERANTWOORDING

Het is evident dat mensen slechts kunnen worden gesanctioneerd wanneer er sprake is van frauduleus opzet of andere onfrisse praktijken die intentioneel zijn opgezet. Vandaar het voorstel om te expliciteren dat enkel degenen die te kwader trouw hebben gehandeld mogen gevisieerd worden. Degenen die bijvoorbeeld in de fout zijn gegaan door bij vergetelheid geen Dimona-aangifte te doen, hoeven daarvoor niet nodeloos zwaar te boeten.

■

AMENDEMENT Nr. 30**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens**

Artikel 24

17° schrappen.

VERANTWOORDING

Het is helemaal niet logisch dat er extra boetes vanuit Vlaanderen worden opgelegd indien de belastingen en de verschuldigde RSZ-bijdragen niet of niet tijdig worden betaald. Er worden immers reeds door de federale instanties boetes voorzien. Om dubbele boetes te vermijden wordt de schrapping van 17° voorgesteld.

■

AMENDEMENT Nr. 31

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 24

Een 19° toevoegen dat luidt als volgt:

“19° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die de werknemer niet behandelt op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze.”.

VERANTWOORDING

- 1) Op basis van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt kan enkel directe discriminatie worden aangepakt. Op basis van de huidige regelgeving in het kader van private arbeidsbemiddeling kan zowel directe als indirecte discriminatie worden gesanctioneerd door middel van een administratieve geldboete.

Het ontwerp van decreet private arbeidsbemiddeling beperkt de vervolgingsmogelijkheden enkel tot directe discriminatie wat een aanzienlijke stap terug is. Daarnaast wordt de administratieve geldboete herleid tot een boete van 100 tot 1000 euro (artikel 31, §1, 16°, van het ontwerp van decreet), terwijl de huidige boete tussen 200 en 2000 euro kan liggen.

- 2) Gezien de huidige gebeurtenissen in het kader van activiteiten van private arbeidsbemiddeling en anti-discriminatie kan het niet de bedoeling zijn de vervolgingsmogelijkheden in te perken en administratieve geldboeten op dit soort inbreuken te verlagen.

Discriminatie is immers verwerpelijk. Inbreuken op de discriminatieregelgeving dienen dan ook beschouwd te worden als belangrijke inbreuken.

- 3) Om deze reden beoogt het amendement de status quo inzake vervolging en een verhoging van de sancti-
onering naar de zogenaamde zwaarste inbreuken (strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro en/of
gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar of een administratieve geldboete van 250 tot 2500 euro).

Een strafrechtelijke vervolging in het kader van antidiscriminatie is op heden enkel terug te vinden in het artikel 11 van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. Met het oog op de duidelijkheid wordt in een artikel 24, 19°, toegevoegd dat de strafrechtelijke vervolging in het kader van antidiscriminatie in het ontwerp van decreet private arbeidsbemiddeling regelt.

Het artikel 31, §1, 16° (waarbij artikel 13, §1, 16°, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht wordt gewijzigd), dient dan ook geschrapt te worden, er dient een artikel 31, §2, 19°, en een artikel 24, 19°, te worden toegevoegd en artikel 35 dient te worden vervangen.

AMENDEMENT Nr. 32

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 31

In de voorgestelde tekst van artikel 13, §1, 2° schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 6.

AMENDEMENT Nr. 33

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 31

In de voorgestelde tekst van artikel 13, §1, 16° schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 31.

AMENDEMENT Nr. 34

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 31

In de voorgestelde tekst van artikel 13, §2, 2° vervangen door wat volgt:

“2° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die, buiten de in artikel 47 van de Faillissementwet van 8 augustus 1997 of een gelijkaardige wetgeving in de lidstaat van vestiging toegelaten gevallen, diensten van private arbeidsbemiddeling verrichten op het moment dat het bureau in staat van faillissement of in staat van kennelijk onvermogen verkeert, of dat het bureau het voorwerp uitmaakt van een procedure tot faillietverklaring;”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 9.

AMENDEMENT Nr. 35

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 31

In de voorgestelde tekst van artikel 13, §2, een 19° toevoegen, dat luidt als volgt:

“19° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die de werknemer niet behandelt op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze.”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 31.

AMENDEMENT Nr. 36

voorgesteld door de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen, Jan Laurys en Robrecht Bothuyne en de dames Helga Stevens en Güler Turan

Artikel 35

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 35. In artikel 17 van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, vervangen bij het decreet van 9 maart 2007, wordt de zinsnede “een administratieve geldboete worden opgelegd van 200 tot 2000 euro” vervangen door de zinsnede “een administratieve geldboete worden opgelegd van 250 tot 2500 euro”. ”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 31.

